

vidt man i saa Henseende kan naa. Til Gængæld kan Administrationen stille i Udsigt en lille Besparelse. Der er paa det foreliggende Budget optaget en Bevilling til Medailler til Postbude. Det drejer sig om saadant noget som 6,000 Kr. Jeg tror, vi kunne sige, at i disse Tider, hvor det hele Ordensvæsen ikke er saa blomstrende, som det plejer at være, vil det være unaturligt at indføre et saadant Medaillesystem og anvende Penge dertil, og jeg har ogsaa det Indtryk, at man indenfor Postetaten er meget villig til at være fri derfor.

Fremdeles skal jeg mellem de forskellige Enkeltheder nævne blot een Ting, fordi den er af lidt mere almindelig Karakter. Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) spurgte, hvor vidt man kunde faa Lov til ovre i Horsens af de 3 Kontorbude, som der foreslaas, at anvende det ene til Ombæring. Jeg maa dertil sige, at Afgørelsen af den Art Spørgsmaal afhænger af vedkommende Postmester. Hvis det forekommer ham, at det er muligt at ordne det saaledes, at et af Kontorbudene anvendes til Ombæring, er der fra Administrationens Side efter de Meddelelser, jeg har faaet, intet i Vejen derfor.

Endelig er der tilbage et bestemt Spørgsmaal, som ogsaa den højtærede Trafikminister berørte; det er Spørgsmaalet om Forhandlingsretten. Ønsket om andre og fastere Former i den Henseende har i den sidste Tid aabenbart vokset sig meget stærkt indenfor Organisationerne, og der vil vel neppe heller indenfor Administrationerne vise sig nogen Modstand paa dette Punkt. Det er altid en Fordel for de to Parter at kunne have faste Former for de gensidige Forhandlinger, som dog maa finde Sted og allerede nu stadig finde Sted indenfor hver af Etaterne. Vi have, som den højtærede Trafikminister nævnte, tænkt at tage dette Spørgsmaal op til en samlet Overvejelse for alle Etater under eet og tilvejebringe et nogenlunde ensartet Regulativ, der da skulde fremgaa af Forhandlinger mellem Organisationerne og Ministeriet. Og jeg kan tilføje, at det forekommer mig, at det Maal, man der maa tilstræbe, er at finde Former, der paa een Gang give Organisationerne Lejlighed til at frembære deres Ønsker og begrunde dem overfor Administrationen og ogsaa til at høre Administrationens Modgrunde, hvor man ikke mener at kunne gaa ind paa dem. Men selvfølgelig maa det hvile paa den Forudsætning, at til syvende og sidst er det de lovgivende

og administrerende Myndigheder, Regering og Rigsdag, der maa træffe den endelige Afgørelse i alle Spørgsmaal af den Art, et Synspunkt, som utvivlsomt ogsaa vil finde fuld Forstaaelse indenfor Organisationerne.

R. Andersen: Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rettede i Gaar et Angreb paa mig for min Stilling i Likvidationsudvalget. Han udtalte blandt andet: „Det lyder saa smukt i den officielle Meddelelse, at Folketingsmand Rasmus Andersen ikke har kunnet stemme for den vedtagne Ordning, men jeg maa tilstaa, at jeg tror egentlig ikke, at det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) kan have megen Fornøjelse af at faa denne Oplysning vedføjet, thi det ærede Medlem fra Skelskør kunde og burde have nedlagt sit Mandat som Medlem af Likvidationskomiteen, og der kunde da ikke foreløbig være truffet nogen Beslutning af denne.“ Det ærede Medlem tager imidlertid ganske fejl, naar han mener, at jeg ved at træde ud af Likvidationsudvalget kunde have forhindret Afgørelsen. Efter min Opfattelse vilde jeg slet ikke kunne have gjort det. Thi for det første er det givet, at naar der har fundet Afstemning Sted, og to Medlemmer have stemt for Forliget, og et har stemt imod, er Forliget vedtaget, og en Udtrædelse vilde saa ikke være nyttig. Og en Udtrædelse forud for Afstemningen vilde jeg ikke kunne foretage med den samme Begrundelse, idet jeg jo ikke ved, hvordan Afstemningen vil falde ud, førend vi have stemt. Der blev selvfølgelig forhandlet mangt og meget og længe imellem os, før vi gik til Afstemning, og man kunde maaske have en Formodning om, at Afstemningen vilde falde ud, som den gjorde, men nogen Vished havde jeg selvfølgelig ikke, førend Afstemningen var sket.

Selv om det ærede Medlem vilde ræsonnere som saa: Du maatte kunne have en saa stærk Formodning om det, at du nok nogenlunde kunde være sikker, er det min Opfattelse, at saa kunde jeg endda ikke ved at gaa ud forhindre den endelige Afgørelse. Jeg mener, at de andre to Herrer Likvidationsmedlemmer vilde være i Stand til at afgøre Sagen uden min Medvirkning, hvis jeg selv trak mig tilbage og ikke vilde være med. Sæt jeg var død paa det Tidspunkt! Vilde de andre saa være satte ud af Virksomhed, indtil en anden kunde blive valgt? Jeg tror det ikke. Det er ikke almindeligt nogetsteds i en Komité, i et Sogneraad, i et Amsraad